

La tria

per Andreu Loncà

RELAT DEL DELTEBRE

A la peixateria, una dona de Lituània, de pell de farina, xerra molt bé el català. Ens convida a quedar-nos-hi per sempre: "La vida hi és molt tranquil·la." Als terrats de la vila del Deltebre es palpa el breu silenci de la migdiada, un dia de finals de juliol en què núvols densos color de plom i de cendra passen sense parar sobre el cap després de setmanes de despotisme solar. Al jardí del darrere, de buguenvíllies, hibiscos i clavells morescos, i la font seca, el ventet mou el llimoner verdíssim. Al fons, una vella palmera senyorial vigila una caseta buida, tancada, amb un terrat assolellat sense ningú. Damunt del solà, mires un parell d'àlbers, molt drets, de fulles molt flonges que torregen per damunt de les cases de dues plantes. A migdia ha plogut torrencialment sobre els arrossars ufanosos, sobre el gran riu, sobre la taula, les estovalles, les cadires buides del dinar d'ahir -llum blanca de tant excés. A les cases llogades plenes de figuretes, quadrets i andròmines, aprens el gust per la simplicitat. Amb la meitat de coses que tragines a la bossa viuries més bé. Com ara les novel·les. Les oblides, les mig llegeixes, no les acabes mai, o les carregues a la motxilla en una excursió cap a la punta del fangar, amunt i avall de la riba escumejant, per no llegir res: **la mirada queda impressionada del magnífic horitzó del cel blau maragda, de la mar quieta o dels gavians.** Als estenedors vells, roba esportiva dels joves: història emotiva de la humanitat. Prudenci Bertrana espera pacientment que el llegeixi, però la mar i el riu són massa poderosos per concentrar-se en re. Els joves són més interessants, ara que malden a entrar per la porta estreta d'un món del treball que no ha estat gens pensat per a ells. Els veig com una generació educada en l'època del desenfrenament immobiliari que aterra en l'austeritat merkeliana. Malament una societat que no té treball remunerat per als joves. A la tarda, a la platja escassegen els banyistes. El para-sol groc que la brisa despentina. Estesa a la sorra una família llegeix llibres de butxaca. Llistada de colors vius, la tovallola de platja evoca una felicitat antiga perduda; en promou una altra de nova, bolcada cap al futur mentre mengen unes peres ercolinis de Lleida, madures i grogues a la vora de la mar.

TURISME.

Visita a Deltebre, un bany de tranquil·litat i relax entre l'amabilitat de la població.